

„Susivieniję po Viena Galva“

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas buvo pasakytas 1958 m. kovo 26d., Midltauno mieste (Ohajaus valstija, JAV).

1 Pastovėkime dar trumpai, kol pasimelsime. O Dieve, mūsų Tėve, šį vakarą mes ir vėl dėkojame Tau už privilegiją, kad galime kartu susirinkti ir melstis. Tu pažadėjai, kad Tu išgirsi iš dangaus ir atsakysi į mūsų maldas, ir išgydysi šalį.

Ir, Dieve, jeigu yra kuri šalis, kuriai reikėtų išgydymo, tai yra šalis, kurioje mes gyvename. Ir mes meldžiame, kad Tu išgydytum ją pasiųsdamas senovišką prabudimą, kuris išgydys joje esančias ligas, dvasinius negalavimus. Suteik tai, Viešpatie.

Tu davei mums daug maisto, gerus drabužius, bet, o, kaip mes trokštame išgirsti Viešpaties Žodį. Tu pasakei Žodyje, kad šiomis dienomis bus badas ir žmonės klajos iš šiaurės į pietus, ir iš... iš pakrantės į pakrantę ieškodami, kad išgirstų Dievo Žodį ir jiems nepavyks Jo surasti.

O Dieve, patepk naujai Savo tarnautojus. Viešpatie, tegul mes išeisime į tarnavimo laukus su Žodžiu, pasodinti tikrą Žodį. Jeigu nėra Žodžio, nėra pasėtos sėklos, nebus ir pjūties. Suteik mums jėgų dabar, kol dar yra diena, kad mes galėtume sėti Gyvenimo sėklą mirštantiems ir žūstantiems milijonams. Nes mes prašome to Jo Vardu ir Jo Šlovei. Amen. Jūs galite sėstis.

2 Tos mažos skepetaitės štai ten, labai gerai, jūs galite jas ten sudėti. Mes pasimelsime už jas ir būsime labai palaiminti galėdami tai padaryti ir Dievas visada tai pagerbdavo. Toks menkas, paprastas dalykas kaip malda už skepetaites...

Čia yra jaunas vyras, tarnautojo brolio sūnus iš Pietų Afrikos, kuris ten dalyvavo mano susirinkimuose. Ir aš buvau Keiptaune, ir mes ten turėjome apie aštuonis, didelius žolei skirtus maišus pilnus laiškų. Mes neturėjome laiko kiekvienam laiškui atskirai. Todėl aš pasimeldžiau už tuos pilnus maišus laiškų.

O laikraštyje parašė: „Brolis Branhamas yra prietaringas. Jis meldėsi už laiškus“. Taip daryti yra pagal Raštą, Tai yra Viešpaties Žodis.

Taigi, šį vakarą aš norėsiu pasistengti ilgai neužlaikyti. Praėjusį vakarą aš jus ilgai užlaikiau ir aš... aš atsiprašau, jeigu dėl manęs jūs nesuspėjote į savo autobusus ir panašiai.

3 Taigi, rytoj vakare, jeigu Viešpats leis, aš noriu pamokslauti tema „Rankraštis ant sienos ir laiko ženklai“.

O toliau, penktadienio vakarą aš norėsiu pamokslauti tema, jeigu Viešpatis leis: „Ar Bažnyčia iškeliaus prieš suspaudimo periodą, taip ar ne“.

po to, sekmadienio popietę aš norėsiu pamokslauti tema: „Ar Erelė... Kaip Erelė išjudina savo lizdą ir sklendo virš savo mažųjų“.

Aš turėsiu sugrįžti automobiliu namo penktadienio vakarą. Aš ketinu atsivežti poniją Branham ir vaikus. Tai nėra toli; tai tik apie šimtas keturiasdešimt mylių iki namų. Jiems netenka pamatyti daugumos susirinkimų.

4 O iš karto po to aš ketinu išvykti į Afriką. Ir šiandien aš išgirdau gerą žinią, kuri labai palietė mano širdį, maždaug iš penkių šalių šiandien man pranešė... Ir jie yra gerai žinomi vyrai tose šalyse, jie kviečia mane tarnavimui, pasakė, kad tai apsaugos jų šalį nuo komunizmo. O, aš taip džiaugiausi tai išgirdęs.

Aš buvau vienoje iš tų šalių, ne taip seniai ir ten vieną rytą, devintą valandą mirė kūdikis. Ir tą vakarą, maždaug dešimtą valandą, kai aš galiausiai priėjau prie pakylos, Viešpats parodė man regėjimą apie tą neaukštą poniją ir kaip jos kūdikėlis prisikėlė, ir jis buvo išgydytas.

Ir, o, ir vos tik kitą dieną apie tai parašė laikraščiuose, kitą vakarą ten buvo dvidešimt tūkstančių, kurie vienu kartu atidavė savo širdis Viešpačiui Jėzui.

5 Šis jaunas vyras, ponas Tomas sėdintis čia (Jis kažkur yra. Aš mačiau, neseniai jį pastebėjau), man įdomu, Tomi, ar tu buvai Durbano susirinkime, kai trisdešimt tūkstančių buvo išgelbėti. Ar tu buvai ten tą kartą susirinkime? Tu nebuvai ten, bet tu girdėjai apie tai. Aš manau, kad tavo tėvas ten buvo. Tomis tada buvo mažas berniukas. Jis dabar yra čia, Biblijos mokykloje. Ir jis...

Mes buvome... Trisdešimt tūkstančių tikrų čiabuvių priėmė Kristų kaip asmeninį Gelbėtoją vienu kartu. O, Dievas yra geras, ar ne?

6 Šį vakarą norėčiau kalbėti tema, kurią Viešpats šiandien įdėjo man į širdį: „Susivieniję po Viena Galva“. Ir aš noriu perskaityti vieną Rašto vietą iš Pradžios 11-ojo skyriaus ir tik dalį iš 6-osios eilutės.

Ir Viešpats tarė: „Štai yra viena tauta...“

Taigi, tegul Viešpats pridės Savo palaiminimus Jo perskaitytam Žodžiui. Štai yra viena tauta. Taigi, „Pradžios knyga“ reiškia „pradžią“.

7 Ir viskas, kas yra šiandien turėjo... kas yra, turėjo savo pradžią. Ir viskas, kas yra, prasidėjo Pradžios knygoje. Prisiminkite, gyvybė prasidėjo Pradžios knygoje. Mirtis prasidėjo Pradžios knygoje. Ir visos mintys prasidėjo Pradžios knygoje, teisingos ir klaidingos. Viskas prasidėjo pradžios knygoje.

Jeigu jūs tikrai įdėmiai nagrinėsite Raštą, jūs atrasite, kad netgi šiandienos „izmai“ ir kultai prasidėjo Pradžios knygoje. Jeigu jūs tik atseksite Nimrodą ir... ir kitus Rašte... Visi tie „izmai“, kuriuos turime šiandien prasidėjo Pradžios Knygoje.

Taigi, šiandien jie tai „išblizgina“ ir pateikia kaip kažką kitą, bet tai vistiek tebėra ta sena piktoji dvasia, jeigu pastebėsite jos prigimtį ir kaip ji elgiasi.

Žinote, ne taip seniai, kai aš dar buvau jaunuolis, aš buvau... gyvenau sauso įstatymo laikais. O ten buvo senasis Čarlis Barleikornas, taip jie jį vadino. Daugelis iš jūsų gali prisiminti tą baisiai atrodžiusį žmogų, jo įdubusi skrybėlė ir jo... batai... jis buvo susikūprinęs, ir jis buvo tikrai siaubingai atrodanti būtybė... Tai buvo Čarlis Barleikornas.

8 Bet kaip žinote, šiandien jis yra elegantiškas vyras. Jūs daugiau nepamatysite jo atvaizdo ant rudo ąsočio, ar gatvės pakraštyje, raudonųjų žibintų kvartale. Jo emblema puikuoja ant kiekvienos šaldyklės, bet jis vis tiek tebėra tas pats Čarlis Barleikornas, toks pats blogas.

Biblijoje pasakyta... Dievas Biblijoje pasakė: „Mano dvasia nesivaidys su žmogumi amžinai“. Ir Jėzus Mato 24 pasakė: „Kaip tai buvo Nojaus dienomis, taip bus žmogaus Sūnaus atėjimo metu“. Ar jūs pastebėjote, kad Dievo Dvasia vaidėsi su žmonėmis, ne žmonės stengėsi pažinti Dievo Dvasią, bet tai buvo Dievo Dvasia, kuri stengėsi pasiekti žmones.

Ir, o, kokia tai yra šiandienos paralelė. Dievo Dvasia vaidosi su žmogumi. Ir man yra įdomu ar Dievas ir toliau laikosi tų pačių minčių kaip anuomet. Tai nuliūdino Jį, kad Jis apskritai sukūrė žmogų, kai pamatė, koks sukilęs žmogus gali būti prieš Jo Dvasią ir Jo programą, ir Jo, vyrams ir moterims skirtą gyvenimo kelią.

9 Taigi, dabar mūsų šio vakaro temoje mes matome, kad žmonės susivienijo. Ir jie atėjo iš rytų keliaudami į vakarus ir jie atėjo į Šinaro slėnį. Civilizacija visada keliavo iš rytų į vakarus.

Aš norėčiau, kad būtų laiko... Norėčiau pasakyti pamokslą: „Kas nutinka, kai susitinka rytai ir vakarai?“. Ir jie jau susitiko. Rytai ir vakarai jau yra susitikę. Žmogus keliavo paskui besileidžiančią saulę, nes jis yra žūstanti būtybė. Jis keliauja su saule, atsikelia ir keliauja link vakarų. Taigi, rytai ir vakarai jau susitiko. Ir jam tęsiant toliau, jis įgydavo pažinimo viso laiko metu, bet dabar ratas pradeda sukintis kita kryptimi.

Taigi, mes matome, kad jie... keliaudami jie pasiekė tą gražų kraštą ir jie susivienijo kaip viena tauta. Ir tai yra gerai, bet jie susivienijo po klaidinga valdžia. Jie susivienijo po žmogaus valdžia. O Dievas nori, kad žmogus susivienytų po Jo valdžia. Jis nori, kad mes būtume viena. Tačiau Jis nori būti viena su mumis. O žmogus nori, kad kitas žmogus būtų jam vadovas, ir nori susivienyti to kito žmogaus išminties pagrindu.

10 Ir tai labai stulbina – matyti kaip toks žmogus nori būti viena. Priežastis, dėl kurios jis nori būti viena yra ta, kad Dievas sutvėrė jį tokiam tikslui. Dievas sutvėrė žmogų, padarė jį, kad jis būtų viena, kad dirbtų drauge, kad kartu bendradarbiautų. Tokia yra žmogaus prigimtis. Taip Dievas jį sukūrė.

Bet žmogus visada nori turėti savo supratimą apie tai. Jis nori išreikšti kažką, ko Dievas niekada nebuvo jam numatęs. Jis nori pats sau susigalvoti sprendimus. Jis nori pats sau kurti planus. Jis nepriims to plano, kurį Dievas jam paruošė, nes tokia yra jo puolusi prigimtis.

Edeno sode Dievas jam pasakė, kad būtent tą minutę, kai jis vos tik prisilies prie to medžio, kelyje iškils kliūtis. Bet žmogus valgė nuo to medžio ir pavirto mokslininku. Ir būtent pačiu pirmuoju kąsniu jis atskyrė save nuo savo Gelbėtojo, ar savo Kūrėjo.

Ir taip yra šį vakarą, kad žmogus vis dar gyvena maitindamasis nuo to medžio. Ir visame pasaulyje nėra būdo, kuriuo žmogus galėtų būti išgelbėtas per tą medį. Ir kodėl mes taip sureikšminame mokslinius tyrimus, kaip išgelbėti save, pagaminti bombą, kuri būtų geresnė už Rusijos, sukurti lėktuvą, kuris gali greičiau skristi? Bandome išgelbėti save.

11 Pažinimas niekada jūsų neišgelbės. Jis visados nutolina jus toliau nuo Dievo. Yra tik vienas išgelbėjimo kelias. Kuris veda atgal prie Gyvybės Medžio. Pažinimas net nėra... jo net nėra paveikslė. Tai yra sugrįžimas prie Gyvybės Medžio.

Ten buvo du medžiai; vienas buvo pažinimo; kitas buvo Gyvybės. Tol, kol žmogus valgė nuo to medžio, jis gyveno. Kai jis atsikando nuo ano medžio, jis mirė.

Bet jūs matote, tai yra jo prigimtyje – stengtis padaryti kažką, kad išgelbėti save. Nėra nei vieno dalyko, kurį galėtumėte padaryti, kad išgelbėtumėte save.

Kartą vienas žmogus man pasakė, jis tarė: „O, kaip aš ieškojau ir ieškojau Dievo...“.

Aš pasiklausiau jo kelias akimirkas ir pasakiau: „Pone, nenorėčiau su jumis nesutikti, bet turėsiu. Jūs niekada neieškojote Dievo“. Ir joks žmogus niekada nėra to daręs. Tai yra ne žmogus ieškantis Dievo; tai Dievas ieškantis žmogaus.

Ar tai buvo ne Dievas, kuris vaikščiojo pirmyn ir atgal po sodą sakdamas: „Adomai, Adomai, kur tu esi?“.

Tai nebuvo žmogus vaikstantis pirmyn ir atgal po sodą sakdamas: „Dieve, Dieve, kur Tu esi?“. Tai buvo Dievas šaukiantis Adomą.

12 Ir Dievas Savo Žodyje pasakė: „Joks žmogus negali ateiti pas mane, jeigu Mano Tėvas pirma jo nepritrauks“. Jūs siekiate atrasti tai, kas jus traukia, bet tai yra Dievas, kuris pirma turi jus pritraukti. Taip sako Raštas ir kokia tai yra tiesa.

Bet čia mes atrandame, kad jie susivienijo po vienu didingu lyderiu. Ir kai žmogus paklūsta kito žmogaus valdžiai, tuomet jam pačiam kyla minčių, stengiasi pasiekti kažką, ką jis gali suplanuoti ar pats padaryti.

Ir Nimrodas pastatė jiems bokštą. Ir yra labai keista pagalvojus apie visus dalykus, kuriuos turi velnias, kad juos sukurtų, jis pavogė iš Dievo autorines teises. Šėtonas negali sukurti. Šėtonas nėra joks kūrėjas; jis iškreipia kažką, ką Dievas sukūrė.

13 Dėl šios priežasties nėra tokių, kurie gerai žino Bibliją arba pažįsta Dievą ir galėtų pasakyti, kad velnias gali išgydyti. Išgydymas reiškia sukūrimą. Ir jeigu velnias gali kurti, jis sukurtų sau pasaulį ir kažkiek žmonių. Bet jis negali sukurti; jis iškreipia tai, ką Dievas sukūrė.

Kas yra neteisybė? Iškreipta teisybė. Viską, ką jūs matote, kad yra klaidinga, padarykite atvirkščiai ir jūs busite teisūs, nes neteisumas yra iškreiptas teisumas. Jūs taip pat turite teisę...

Ir nepamirškite, kad viskas, ką žmogus daro už Dievo plano ribų, yra iškreipta. Nesvarbu kaip gerai tai atrodo, tai vistiek yra iškreipta, nes Dievas laikosi savo pirminio supratimo ir Jis suteikė jį žmogui, bet žmogus nori padaryti kažką savaip. Jis nori kažką prie to pridėti.

Izraelis padarė didžiausią savo klaidą 19-ame Išėjimo skyriuje. Po to, kai malonė parūpino auką, malonė parūpino išgelbėtoją, Mozę, malonė suteikė išslaisvinimą, ir vistiek jie norėjo kažką padaryti patys. „Duok mums įstatymą“. Ir jie niekada jo nesilaikė ir jie negalėjo jo laikytis. Bet viskas susiveda į Dievą, Kuris viską daro gerai.

14 Susivienijo po viena galva, klaidinga galva... Ar jūs pastebėjote, kad velnias visada nori naudoti žmogaus galvą, suteikti jam kažkiek pažinimo. O, daugelis žmonių renkasi sau tarnautoją, tą, kuris lankosi jūsų bažnyčioje. „O, jis turi filosofijos mokslų daktaro laipsnį. O, jis yra skirtas kaip tik mūsų bažnyčiai“. Man jau geriau būtų žmogus, kuris nemokėtų abécélės, bet pažintų Dievą. Bet suprantate, jūs renkatės dėl to, kad jis turi išsilavinimą. Jis žiūri į akis.

Taigi, tai yra tas pats melas, kurį velnias pasakė levai. Jis pasakė: „Jis yra malonus akiai“. O akys visada yra susijusios su galva. Tačiau viskas, kas tai yra, tai gražiai papuošta mirtis. Tai atmatos ant kurių viršaus yra uždėta plakta grietinėlė. Tai tiesa.

Jie pamato tas nuotraukas šalia mūsų kelių, tų jaunų, stovinčių moterų, sakančių: „Mes rūkome Chesterfylds cigarettes“. Ir tai šiandien priverčia jaunas moteris norėti tokiomis būti, nes jos nori būti populiarios. Kodėl? Tai yra tas pats melas ir tas pats už to slypintis melagis, velnias, kuris padaro taip, kad nuodėmė atrodytų gražiai. Tai yra tik išpuošta mirtis.

15 Ir jie pakabins kokią nors iškabą, su kokia nors moterėle, gražiai atrodančia, dėvinčia vos pridengiančius, amoralius drabužius. Ir moteris pradeda galvoti: „O, kaip tai gražiai atrodo“. Tai yra žiūrėjimas į tai akimis, bet tai yra išpuošta mirtis. Tik tiek tame yra: mirtis pavaizduota grožio pavidale. Ir nepamirškite, grožis yra apgaulingas.

Tai buvo šėtono mintis, sukurti geresnę ir gražesnę karalystę nei Mykolo. Iš pat pradžių grožis buvo kritimo priežastimi. Ir nuo tol velnias visada jį naudoja. Kaip tai šiandien yra įstabu, matyti, kad šėtono karalystė yra taip gražiai sukurta. Ir dauguma žmonių ties tuo suklumpa.

Taigi, nepamirškite, velnias yra religingas. Daugeliui žmonių patinka lankytis bažnyčioje turinčioje aukštą varpinę ir labai paminkštintas kėdes. Akivaizdu, kodėl pamokslininkas pajėgia pamokslauti tik penkiolika minučių, jūs užmigtumėte tokioje vietoje. Ir ten stovi įspūdingi, dideli, milijono dolerių vertės vargonai ir pastorius dėvintis marškinius su apykakle ir užsagstyta nugara, ir ilga mantija, švelniai savo kalbėjimu kutenantis ausis apie kažkokią visuomenę ar kažkokią politiką...

Ką? Mes to nenorime. Tikras Dievo vaikas, jeigu jam ir reikės stovėti kokiam nors gatvės pakampyje arba senamadiškoje bažnytinėje misijoje, ir klausytis Dievo Žodžio pamokslaujamo jėgoje ir akivaizdžiam Šventosios Dvasios parodyme, jis tai priims.

16 Bet štai čia yra mokslas; tai žmogiška organizacija. Žmogui patinka save organizuoti. O, kaip gerai yra girdėti... Kartais žmonės sako: „Aš esu presbiterijonas. Aš metodistas“. Aš nekritikuoju jūsų, mano broliai, aš tik stengiuosi parodyti tiesą.

Bet jeigu jums reikėtų bent pasakyti, kad esate Sekmininkai, tai gerokai „praskiestų“ jūsų dvasią. Ir tokią dvasią derėtų „praskiesti“. Jūs sakote, kad tai žudo dvasią. Na, bet kuri dvasia, kurią būtų galima nužudyti Sekminių vardu, turėtų būti nužudyta. Tai tiesa.

Sekminės tai nėra organizacija. Sekminės tai yra išgyvenimas, kurį patiria visi iš naujo atgimę vaikai. O, aš žinau, kad žmonės bandė tai organizuoti ir padarė tai. Jie organizavo žmonių grupę, bet jie negali organizuoti Sekminių. Sekminės ateina pas metodistus, baptistus, presbiterijonus ar pas kiekvieną, kuris jų nori. Bet jie iš to padaro organizaciją.

Tai padaro žmogus, velnias veikiantis jo galvoje, kažką, ką jis turi matyti akimis. „Mūsų denominacija yra didesnė nei kitų“. Nejaugi nematote, kad tas senasis velnias nemiršta? Tai ir toliau tęsiasi. „Mes esame geresni už kitus“.

17 Jauna mergina, tokia atrodė, ji buvo alkoholikė. Ir ji priklausė vienai didžiausių protestantų bažnyčių visose valstijose, kažkurį dieną ji paliudijo. Ir žmonės raudojo, kai ji papasakojo jiems, kad ji buvo ištraukta iš girtuoklystės kapo, kuomet penki geriausi šalies daktarai pasakė: „Jos padėtis yra beviltiška“. A. A. – Anoniminių Alkoholikų grupė jos atvejį įvertino kaip beviltišką.

Ir kai ji atėjo prie pakylės, Šventoji Dvasia tarė: „Rozela Grifif, tu esi alkoholikė ir su tavimi įvyko tas ir tas, taip ir taip. Bet TAIP SAKO VIEŠPATS...“. Ir ji buvo išlaisvinta. Ji pati paliudijo savo liudijimą. Žmonės raudojo. Ir po kurio laiko kažkas pasakė: „O, ji buvo labai mielas vaikas, bet ji yra sekmininkė“.

Ar jūs atpažįstate tą senąjį, žmogiškųjų pastangų, žaliaakį velnią? O, jūs negalite to išblizginti. Tai vis tiek yra nuodėmė ir netikėjimas. Man nerūpi ar tai buvo Jehovos liudytojas, ar bet kuris kitas liudytojas, tol, kol ten yra Dievas, aš tai palaikysiu. Teisingai. Kai Dievas pradeda judėti Dvasioje, Jo vaikai juda su Ja.

Kažkieno įrašymo aparatas... Aš atsiprašau... Aš nesu susijaudinęs, bet jaučiuosi religingai. O, tame tiesiog kažkas yra, tai tave visą apima. Žodis... Ne visą apima, bet užpildo tave visą iš vidaus, tai užpildo kiekvieną mažiausią gyslelę tavyje.

Žmogus veikia vadovaudamasis savo galva ir žiūri savo akimis. Matote velnias moteriai pasakė: „O, medis yra malonus“.

Ji pasakė: „Gera yra į jį žiūrėti“. Suprantate, tas pats velnias, jeigu jam pavyks jus sustabdyti, nors minutėlei, jis privers jus pradėti samprotauti. Jis gali priversti jus mąstyti jūsų protu. Bet Dievas nenaudoja žmogaus galvos. Dievas naudoja širdį. Dievas dirba su jo širdimi tuo metu, kai velnias dirba su jo galva. Dievas pasirinko širdį. Biblijoje pasakyta: „Kaip žmogus mąsto savo širdyje, toks jis ir yra“.

18 Čia prieš kažkiek laiko, prieš daug metų mokslininkai pasakė: „Na, čia Dievas tikrai padarė klaidą, nes ten, žmogaus širdyje nėra gebėjimo mąstyti, kuo būtų galima mąstyti.“

Taip, vadinasi Jis turėjo omenyje jo galvą“. Jeigu Dievas būtų turėjęs omenyje galvą, Jis būtų paminėjęs galvą. Bet Jis pasakė apie širdį, todėl aš tikiu, kad Jis omenyje ir turėjo širdį.

Tuomet jūs žinote, kad prieš maždaug penkis metus aš buvau Čikagoje. Daugelio laikraščių antraštėse aš pastebėjau, kad mokslas atrado, jog žmogaus širdyje, ne gyvūno širdyje, žmogaus širdyje yra maža erdvė, kurioje nėra kraujo ląstelių. Tai buvo gyvenamoji sielos vieta. Todėl iš tiesų žmogus mąsto savo širdimi. Dievas buvo teisus.

19 Ir kiekvieną kartą mes atrasime, kad Dievas yra teisus. Jis mąsto savo galva, bet jis tiki savo širdimi. Taigi, velnias mąsto jo protu tam, kad parodytų jam kažką per jo akis. Bet jo širdis leis jam patikėti kažkuo, į ką bus neįmanoma pažiūrėti, nes tai yra tikėjimas, kurį jis turi savo širdyje. Savo širdyje jis tiki dėl tų dalykų, kurių negali matyti. O velnias apsisuka, ima jo protą ir verčia jį moksliskai kažką įrodyti. Ir jo širdis atsigręžia ir paneigia tai.

O, jeigu tik mes galėtume nusigręžti nuo mūsų galvos pažinimo ir galvos religijos, į širdies religiją, kurioje Dievas galėtų pradėti veikti Bažnyčioje... Iš mūsų galvų į mūsų širdis... Žmogus tiki savo širdyje. Jis galvoja savo galva, tiki savo širdyje.

Taigi, protas samprotauja apie dalykus. Širdis nei trupučio nesamprotauja. Ji tiesiog tiki tuo, ką Dievas sako. Tačiau jūs matote, šiandien mes esame tokie moksliški, o, mes amerikiečiai. Mes esame tokie moksliški; mums viskas turi būti įrodyta.

20 Senomis dienomis, kai kas nors pasakydavo, kad Viešpats padarė stebuklą, jie tiesiog tuo patikėdavo. Jie pamanydavo: „Tai tiesa. Dėkokime Viešpačiui už tai“. Bet šiandien, o, mes norime, kad tai ištirtų mokslininkai ir įrodytų tai. Bet jeigu tai gali būti įrodyta moksliskai, tuomet tai daugiau nebėra tikėjimas. O, aš viliojusi, kad jūs tai suprantate. Jeigu tai moksliška, tai daugiau nebėra per tikėjimą.

Kas būtų buvęs, jeigu Mozė būtų pasakęs: „Palūkėkite minutėlę. Leiskite man stabtelėti minutėlei. Kokiais chemikalais tas medis buvo apipurkštas? Tie lapai dega, bet nesudega. Ar žinote, ką aš padarysiu? Kai jis nustos degti, aš paimsiu šiek tiek tų lapų ir nunešiu juos į laboratoriją. Aš paprašysiu, kad jie ištirtų cheminę sudėtį ir atrastų, kas čia per mokslinis reiškinys“.

Jeigu jis būtų turėjęs tokias mintis, Dievas niekada nebūtų pasakęs: „Nusivilk apavą“. Ką jis padarė? Jis priėjo nusižeminęs. Jam nerūpėjo, kokia tai buvo ugnis, kaip ji degė ir ar medis sudegė iki galo, ar ne; jis ieškojo Dievo. Ir bet kuris kitas Dievo vaikas patikės tokiu pat būdu. Jis išgirdo balsą pasakiusį: „Nusiimk savo apavą, Mozė. Tu stovi ant šventos žemės“.

21 Jeigu šį vakarą atėjote į susirinkimą ir jeigu jūs atėjote, kad surastumėte prie ko prikibti... „Šie žmonės kelia per didelį triukšmą. Pamokslininkas per ilgai pamokslauja. Aš galiu jums iš mokslinės pusės pasakyti, kad čia yra žmonių, kurie yra dėl to nuvargę. Jiems nederėtų taip ilgai užtęsti vakaro metu“. Pirmyn. Bet tie, kurie ateina nusiavę apavą, užnugaryje palikę savo galvos pažinimą ir turi širdį atvertą Dievui, jūs išgirsite balsą sakantį: „Aš esu Prisikėlimas ir Gyvenimas“.

„Aš nueisiu ten ir suskaičiuosiu, kiek mano bažnyčios narių dalyvavo tame prabudime. Ir aš skubėdamas sugrįšiu papasakoti pastoriumi, kad mūsų geri broliai presbiterijonai, metodistai,

baptistai taip pat ten dalyvavo. Kokia negarbė“. Na, štai ir vėl jūs pradodate iš pradžių, vėl darote tai savo galva. Dievas turi reikalą su širdimi.

22 Taigi, priežastis dėl kurios ta maža ertmė esanti jūsų širdyje... Dievas jus tokiu būdu suformavo. Tai turėjo tikslą. Ta maža vieta jūsų širdyje... Visas likęs jūsų kūnas priklausė... jums, bet ta širdis priklauso Dievui. Dievas sutvėrė sau mažą kambarėlį ten tam, kad Jis galėtų sėdėti valdymo bokšte, kad Jis galėtų jus vesti. Tebūna palaimintas Jo Šventas Vardas. O, jeigu mes tik leistume Jam būti pilotu ir Šventajai Dvasiai antruoju pilotu, mes būtume vedami gyvenimo jūroje. Tai yra Jo valdymo vieta.

Bet ką padarė žmogus? Jis paklausė jam artimo žmogaus ir į tą vietą įleido velnią. Ir velnias ten įėjo ir jis veda jį prie tų dalykų, kuriuos jis gali matyti. Dievas veda jį prie dalykų, kuriuos Jis pasakė.

Akivaizdu, kodėl žmonės negali patikėti Dieviškuoju išgydymu, kuomet velnias ten sėdi ir sako: „Nedrįsk tuo patikėti“.

„Taip, pone, pone Velnie, tai tiesa“.

Bet Dievas yra širdyje ir padaro Savo Žodį realiu kiekvienam, kuris tuo tiki. Nors galbūt tai dar neišsipildė, galbūt jie patys to negali padaryti, bet jie vis tiek tuo tiki, nes Dievas taip pasakė.

23 Kai Abraomui buvo pasakyta, kad jam gims kūdikis nuo Saros... Jai buvo šešiasdešimt penkeri metai tada, o jam buvo septyniasdešimt penkeri. Koks absurdiškas reginys, senas vyras šešiasdešimt penkerių ar septyniasdešimt penkerių ir moteris šešiasdešimt penkerių vyko į prekybinę miesto dalį nusipirkti visokių, kūdikiui reikalingų prekių: „Mums gims kūdikis“.

Na, kaip jūs manote, ką būtų pagalvojęs daktaras. Jis pasakė: „Pone, mes norėtume susitarti dėl kūdikio gimdymo“. „Ar anksčiau esate gimdę nors vieną?“.

„Ne“.

„Kiek tau metų, Sara?“.

„Šešiasdešimt penkeri“.

„Ką? O kiek tau metų, Abraomai?“.

„Septyniasdešimt penkeri“.

„Ką jūs darote su visais tais mažais bateliais ir kitais dalykais?“.

„Mums juk gims kūdikis“.

„O, aš galiu jums moksliskai įrodyti, kad po jos menopauzės jau praėjo dvidešimt metų. Na, jūs tiesiog nieko nenučiuokiate apie tai“.

24 Tačiau Abraomas vadino tuos dalykus, kurių nebuvo taip, lyg jie buvo, nes Dievas tai pasakė. Ir metams bėgant jis darėsi vis stipresnis. Pirmąsias trisdešimt dienų Abraomas klausdavo: „Sara, kaip jautiesi, brangioji?“

„Jokių pokyčių“.

„Tebūna palaimintas Dievas, mes vis tiek jį pagimdysime“. Tai tiesa.

Vieneri metai praėjo. „Sara, kaip jautiesi, brangioji?“

„Jokių pokyčių“.

„Tebūna palaimintas Dievas, mes vis tiek jį pagimdysime“.

Dvidešimt metų praėjo. „Kaip jautiesi, Sara?“

„Jokių pokyčių“.

„Tebūna palaimintas Dievas, mes vis tiek jį pagimdysime“.

25 Kodėl? Dievas tai pasakė. Tai buvo ne jo galvoje; tai buvo jo širdyje. Dievas nekalba galvoje; Jis kalba širdyje. Ten gyvena Dievas. Jeigu Dievas sėdi soste, Jis išjudina jus. Jis skatina jus eiti ten, kur... ir parodo jums tuos dalykus, kuriuos nori, kad pamatytumėte. Ir jūs nusukate savo akis nuo tų dalykų, apie kuriuos velnias kalba. Jūs išliekate ištikimas Dievui. O, kaip...

Ir mes būdami Abraomo vaikai... Biblijoje pasakyta, kad mes būdami mirę Kristuje priimame Abraomo sėklą ir mes esame paveldėtojai pagal pažadą. Ir Dievu tikėti negalime nei dvidešimt penkių minučių. Kai tuo tarpu Abraomas tikėjo Juo dvidešimt penkerius metus ir po to turėjo vestis vaiką, kad jį nužudytų tam, kad dar kartą patvirtintų priesaiką.

Ir tuomet mes esame Abraomo vaikai. Man kartais iškyla klausimas. Jeigu mes būtume Abraomo vaikai, mes turėtume Abraomo tikėjimą Dievu. Ir mes vadintume Dievo Žodžiu atžvilgiu neišsipildžiusius dalykus taip, lyg jie jau būtų išsipildę, jeigu mes būtume Abraomo vaikai.

26 Taigi, aš žinau, kad tai yra griežta, draugai, bet tokia yra tiesa. Taigi, mes pastebime, kad Dievas pasirinko širdį. Jis užima valdžią. Taigi, kai atėjo nuodėmė ir prislėgė jūsų širdį ir... ir įėjo velnias, ir ją visą užblokavo, bet po to Dievas siuntė Savo Sūnų, sutvertą pagal nuodėmingo kūno panašumą tam, kad apvalytų tą širdį, tam kad Jis galėtų į ją įeiti.

Jis nutiesė kelią, paskyrė arba atliko paruošimą, nužengė ir paskyrė kelią, kad Jis galėtų apvalyti jūsų širdį tam, kad Jis galėtų įeiti vidun. Jis negali įeiti į jūsų širdį, kurioje yra visa ta nuodėmė ir netikėjimas, su visais...

„Aš esu presbiterijonas. Aš sekmininkas. Aš nazarėnas. Šlovė Dievui. Aleliuja“. Aš noriu būti Dievo vaikas...?... Bet tol, kol jūs laikotės tokio supratimo, Dievas į vidų negalės įeiti. Jūs esate tik presbiterijonas. Jūs esate tik sekmininkas. Jūs esate tik nazarėnas. Bet kai visi

tokie supratimai gali būti iš ten pašalinti, tuomet Dievas gali įeiti vidun ir įsitvirtinti, pradėti jus tinkamai išjudinti. Suprantate? Dievas turi įeiti į vidų tam, kad būtų valdovas.

Mes susivienijame po skirtingų denominacijų galvomis. Dievas nori, kad mes susivienytume po Jo Galva. O mes susivienijame po savo galva. Bet Dievas nori, kad mes susivienytume po Jo Valdžia mūsų širdyje. Kaip priešingai žmogus pasielgė.

Taigi, jūs negalite stovėti neutralūs. Aš noriu, kad jūs tai suprastumėte. Jūs negalite stovėti neutraliai. Jūs turite pasirinkti vieną arba kitą.

27 Prieš kurį laiką didis evangelistas Bilis Grehamas, kuris, aš manau, yra Dievo tarnas, ir kiti dideli evangelistai... Bet Bilis Grehamas Luisvilyje, Kentuckyje pasakė, pusryčių metu... Jis iškėlė Bibliją; jis tarė: „Tai yra standartas“. Jis pasakė: „Kai Paulius išėjo ir atvertė vieną, jis po metų sugrįžo ir per tą vieną atsivertė trisdešimt“. Pasakė: „Aš galiu atvykti į miestą ir bus trisdešimt tūkstančių atsivertusių, bet po metų sugrįšiu ir nesurasiu nei trisdešimties išlikusių“.

Na, galbūt jie buvo Bilio Grehamo atverstieji, galbūt jie buvo Viljamo Branhamo atverstieji, jeigu tokie buvo, tuomet jie toli nenueis. Aš taip pasakyčiau. Bet jeigu jie yra Dievo atverstieji, jie tokie išliks amžinai. Aš pamaniau: „Bili, aš norėčiau šį tą pridurti čia“.

Bilis, Oralas, aš pats, kiti vyrai, evangelistai, pastoriai, ką mes darome? Išeiname į tarnavimo laukus ir mes pamokslaujame. Ir kai ateina... Žmogus atgailauja dėl savo nuodėmių. Jis prieina prie altoriaus ir pasako: „Dieve, atleisk man“. Ir Jis jam atleidžia. Kas nutinka tuomet? Netyra dvasia išeina iš jo. Ką toliau jie daro? Jie liepia jam lankyti kažkokią seną lavoninę. Man nepatinka taip sakyti, bet tokia yra tiesa.

28 Man visada buvo gaila lavonų. Jie atsiveža juos į tas senas lavonines negyvus ir po to jie pasirūpins, kad jie tokiais ir pasilikėtų. Jie sušvirksčia į juos skysčius, kad būti užtikrinti, jog jie negalės sugrįžti į gyvenimą.

Maždaug taip yra su kai kuriomis iš šių senų, šaltų, formalių bažnyčių, kurias čia turite. Tai yra injekcija kažkokio seno, žmonių sukurto mokymo tam, kad būtų užtikrinti, jog jūs pasilikssite miręs...?... Tai tinka kiekvienai denominacijai. Eina ten ir įdiegia jiems kažkokią seną doktriną. O, sukalbėk religinį himną ir pakartok apaštalu maldą arba... arba tikėjimo išpažinimą, ir jūs...

Kur Biblijoje galite rasti „Apaštalu tikėjimo išpažinimą“? Tokio dalyko nėra. Jeigu apaštalai turėjo kokį nors išpažinimą, tai buvo: „Atgailaukite“. Aš manau, kad Petras sukalbėjo Apaštalu tikėjimo išpažinimą Apaštalu darbų 2:38. Jis tarė: „Atgailaukite, ir kiekvienas iš jūsų tepasikrikštija Jėzaus Kristaus vardu nuodėmių atleidimui, ir gausite Šventosios Dvasios dovaną. Nes pažadas yra jums ir jūsų vaikams, ir visiems, esantiems toli, būtent visiems, kiek pašauks Viešpats mūsų Dievas“. Jie turėjo tikėjimo išpažinimą; štai koks jis buvo, bet ne toks, kaip vienas tų žmonių sukurtų tikėjimo išpažinimų.

Ar nėra keista matyti kaip velnias pasirenka sau pavyzdį? Čia ne taip seniai pastebėjau, kad prie Mohamedo kapo, šalia Mohamedo kapo ten yra baltas žirgas, kuris ten yra pastatytas. Jis buvo ten du tūkstančius metų. Jie keičia sargybinius maždaug kas keturias valandas. Ką

jie daro? Jie tikisi, jog Mohamedas vieną dieną prisikels ir atsisės ant savo balto žirgo ir jos per pasaulį, ir jį užkariaus.

29 Ar žinojote, jog Jėzus sugrįžta ant balto žirgo? Matote, kaip panašiai tai atrodo, kaip bažnyčia ir visi jos tikėjimo išpažinimai ir denominacijos, kaip artimai tai gali atrodyti, tiesiog taip pat, kaip tikrasis dalykas? Biblijoje pasakyta, kad paskutiniuosiuose dienomis dvi dvasios bus tokios artimos, kad tai apgautų net išrinktuosius, jei tai būtų įmanoma. Tai ne komunizmas. Tai „bažnytizmas“. Tai tiesa. Štai kas yra apgavikas.

Atkreipkite dėmesį į komunizmą Rusijoje. Rusija nori suvienyti visą pasaulį viename, nes savo širdyje jie turi vienybės troškimą. Tačiau jie nori suvienyti juos visus komunizme. Toks jų supratimas. Suprantate, tai yra sukurta žmonių. Na J.T.O. nori taip jas suvienyti, visus į J.T.O. O kam? Suvienyti jas kartu karinėje jėgoje.

Žmogus neišsigelbsti karine jėga. Žmogus išsigelbsti Viešpaties Jėzaus Kristaus prisikėlimo jėga, o ne karine jėga, dirbtiniais žemės palydovais ir taip toliau. Mes išsigelbėjame ir gyvename Jėzaus Kristaus jėga.

Bet jūs matote kaip jie... Atkreipkite dėmesį, ką jie daro? Pažvelkite čia į Nimrodą. Jis norėjo suvienyti žmones viename ir pastatyti bokštą. Kieno tai buvo provaizdis? Jokūbo kopėčių nuo žemės iki šlovės.

30 O kaip yra su katalikais? Jie nori suvienyti visą pasaulį viename: katalikybėje. O kaip yra su protestantais? Jis nori suvienyti visus viename, bažnyčių federacijoje, lygiai taip pat klaidinga ir juoda kaip ir yra su katalikais. Tai yra tas pats senas, meluojantis velnias. Teisingai. Tai yra lemtinga klaida.

Ko jie nori? Jie nori, kad jos visos būtų... bažnyčių federacijoje: „Mes visi po viena galva, tol, kol aš galiu būti valdovas“. Katalikai nori, kad jie visi būtų po viena galva, kad popiežius galėtų būti valdovas. Rusija nori, kad jos visos būtų po viena galva tam, kad komunizmas galėtų būti valdovas. J.T.O. nori, kad jos visos būtų po viena galva tam, kad mes, Jungtinės Valstijos galėtume būti bosu, nes mes esame didžiausia tauta.

Tai visur yra tas pats velnias ir kiekviena pasaulio šalis yra velnio valdoma; taip pasakyta Biblijoje. Čia neturime pasiliekančio miesto, bet ieškome ateisiančiojo.

Man teko stovėti ant faraonų ir ciesorių žemių, kur reikėtų iškasti dvidešimt pėdų tam, kad surastum, kur stovėjo jų sostai. Kiekvienas žemiškas sostas bus nuverstas; kiekviena šalis sugrius; kiekvienas pastatas subyrės; kiekviena žmonių sukurta religija pražus; bet Kristus pasiliks per amžių amžius.

Kam vienytis kažkokiam tokiam dalyke? Iš pat pradžių tai yra prarasta. Bet jie visi nori susivienyti tame.

31 Taigi, jūs negalite stovėti neutralūs. Jūs negalite to padaryti. Kai netyra dvasia yra išėjusi iš žmogaus, ji vaikšto po sausas vietas.

Žmogus nueina ir yra išgelbėjamas. Jis yra nuvedamas į bažnyčią. Na, dabar, kad būtų užtikrinti, jog jis nenuklys į kitą bažnyčią, jie įskiepija jam mokymą. „Taigi, jeigu ketini būti šioje bažnyčioje, tu turi sekti mūsų įsitikinimus. Visus kitus dalykus tu turi išmesti sau iš galvos“. Nepasakokite man. Aš tai žinau.

„Tu turi sekti mūsų denominaciją. Tu turi būti pakrikštytas... šiek tiek vandens užliejimo ant tavo galvos arba... arba kitu būdu“. Kai kurie iš jų panardina tris kartus, veidu į priekį, kartais tris kartus atbulomis. Koks iš viso yra skirtumas? Bet jūs suklumpate ties tuo ir ginčijatės dėl to. Tai parodo, jog tai yra žmonių sukurti dalykai. Tai turi sugriūti. Nes kiekvienas augalas, kurio mano dangiškasis Tėvas nesodino, bus išrautas. Turės būti.

„Bet ant šios uolos...“. Kokios uolos? Dvasinio Jėzaus Kristaus apreiškimo. „Ant šios uolos Aš pastatysiu Savo bažnyčią ir pragaro vartai negalės jos nugalėti“.

32 Katalikai sako tai buvo Petras. Protestantai sako tai buvo Kristus. Bet Jėzus pasakė: „Ant... Kraujas ir kūnas tau to neapreiškė, bet Mano Tėvas, kuris yra danguje apreiškė tau tai...“. Dvasinis Viešpaties Jėzaus apreiškimas: „Ant šios uolos Aš pastatysiu Savo bažnyčią“.

Ne dėl to, kad kažkoks žmogus jums pasakė. „Kūnas ir kraujas tau to neapreiškė“. Ne dėl to, kad jūs išmokote to komunijoje, ne dėl to, kad jūs išmokote to valgydami košerinę duoną, ne dėl to, kad jūs išmokote to iš daugybės tikėjimo išpažinimų, bet dėl to, kad Šventoji Dvasia tai jums apreiškė. „Ant šios uolos Aš pastatysiu Savo bažnyčią ir pragaro vartai negalės jos nugalėti“. Parodė, kad jie bus prieš ją, bet jie niekada nugalės.

Dabar mums tęsiant toliau... Netyra dvasia, ką ji daro po to? Ji įeina į šį žmogų ir ji pradeda jam apie tai kalbėti. Ir ar jūs žinote, ką jis padaro? Tai yra tiesiog taip, kaip Jėzus pasakė: „Jūs apkeliaujate jūrą, kad padarytumėte nors vieną prozelitą“. Ir kuo jis tampa, kai su juo baigiate? Dvigubai didesniu pragaro vaiku nei buvo iš pradžių. Lengviau susikalbėti su gatvės prostitute. Yra lengviau susikalbėti su prostitute gatvėje arba su parpuolusiu girtuokliu, nei susikalbėti su kai kuriais iš šių „apsamanojusiais“, taip vadinamais krikščionimis. Tai yra visiškai teisinga.

33 Jie sėdi ten ir pasipučia kaip rupūžė ėsdama ką nors stambaus, ir siaubingai elgiasi, kai iš tiesų apie Dievą žino ne daugiau nei Hotentotas žino apie Egiptietiškas naktis. Jūs žinote, kad tai tiesa. Nueina ir pamato Dievo šlovę ir kaip kažkas išgija, ir pasako: „Tai psichologija“. Kaip jūs galite tikėti, jeigu neturite net kuo tikėti? Jeigu Dievas yra jūsų širdies soste, aš sakau jums, Jis sutiks su kiekvienu žodžiu. Pažinimas pasakys: „To neįmanoma padaryti“. Mokslas pasakys: „To neįmanoma padaryti“.

„...Dievas taip pamilo pasaulį, kad atidavė savo viengimį Sūnų...“.

Netikintieji pasakys: „Aš abejoju tuo“.

Dievas pasakys: „Amen“.

Biblijoje pasakyta: „Jėzus Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius“.

Šventoji Dvasia pasakys: „Amen“.

Bažnytinė religija pasakys: „Aš... Na, Jis yra, tiek, kiek Jis yra...“. „Aš esu Viešpats, kuris išgydo visas tavo ligas“.

„Na, Jis anksčiau išgydydavo“.

Bet Šventoji Dvasia širdyje pasakys: „Amen“ kiekvienam Dievo Žodžiui, nes Ji jį parašė. Ji yra Autorius; Ji yra Autorius.

Bet netikintis, moksliškas, rafinuotas teologas turintis filosofijos mokslų daktaro laipsnį, dar kitokį dvigubą laipsnį, visas kitas nesamones, jie su tuo nesutiks, nes kitaip jie nesupranta.

Kaip senasis juodaodis vyras gyvenęs pietuose, jis vis giedodavo. O jo bosas pasakė: „Sambo, – pasakė, – kas tave taip pradžiugino?“.

Jis pasakė: „Aš turiu širdingą tikėjimą“.

O, pasakė tas: „Tokio dalyko kaip širdingas tikėjimas nėra“.

Jis pasakė: „Bose, tu padarei vieną klaidą“.

Pasakė: „Kokią?“.

„Tau derėjo pasakyti, kad kiek tau žinoma, nėra tokio dalyko kaip širdingas tikėjimas“. Tačiau jis pats žinojo, kad toks dalykas yra.

34 Štai taip yra su tikru, atgimimo iš aukšto išgyvenimu iš Dievo. Žmogus pasakys, kad nėra tokio dalyko kaip krikštas Šventąja Dvasia. Tai parodo, kad jis Jos neturi. Jis pasitiki savo religija. Mes pasitikime tuo, ką pasakė Dievas.

Taigi, kas įvyksta? Jūs negalite stovėti neutralūs. Jūs turite būti kažkuo pripildyti tam, kad išgyventumėte. Atkreipkite dėmesį, jūs galite būti pripildyti vienu, arba kitu dalyku, Jūs pasakysite: „Broli Branhamai, aš kaip ir stoviu per vidurį“. Ne, tu nestovi per vidurį. Biblijoje aiškiai pasakyta, kad visi, kurie nebuvo užantspauduoti Šventąja Dvasia gavo žvėries ženklą. Visi, kurie neturėjo Dievo Antspaudo savo kaktoje, turėjo žvėries ženklą. Vieną iš jų jūs jau dabar turite.

Aš norėčiau tai šiek tiek išmėginti ir pažiūrėti ant ko mes stovime. O, žvėries ženklas, prisiminkite, tai yra religingas ženklas. Tikrai taip yra. Ir jūs galite būti pripildyti religija. Jūs galite turėti įvairiausią religiją. Tai nei kiek jūsų neišgelbsti. Jūs galite būti religingu fanatiku, jeigu norite toks būti. Neliesite, neragausite, nečiupinėsite, neuostysite. Tai neturi nei vieno bendro dalyko su Šventąja Dvasia.

35 Jūs galite būti pripildyti stipria pagieža. Jūs galite būti pripildyti stipriu išankstiniu nusistatymu, galite būti toks kupinas, kad net negalėsite atsisėsti ir pasiklausyti pamokslaujamo pamokslo. Jūs galite būti pripildyti stipria neapykanta. Jūs niekinate visus, kurie su jumis nesutinka. Jūs taip pat galite būti pripildyti daugybe tuštybių. Jūs galite būti

pripildyti daugybe Artūro Godfrėjaus nepadorių juokelių, taip gausiai, kad jūs galvojate... per daug... tiek daug to turėti, kad jūs net neisite į bažnyčią trečiadienio vakarą ar panašiai.

Jūs galite būti pripildyti Elvio Preslio rokenrolu. Tai tiesa. Bet jūs visada esate kažkuo pripildytas. Ir jūsų paties gyvenimas liudija apie tai, kuo esate pripildytas. „Bet pagal jų vaisius juos pažinsite“. Jūs esate kažkuo pripildytas. Jūs galite būti pripildyti stipriu tingėjimu, tiesiog esate per daug aptingęs, kad ką nors dėl to padarytumėte.

36 Na, jums nereikia tokiais pasilikti. Kristus numirė tam, kad jūs galėtumėte būti apvalyti nuo visų šių dalykų. Jūs galite būti pripildyti daugybe tikėjimo išpažinimų. Jūs galite būti pripildyti daugybe denominacijų. Bet Dievas nenori, kad jūs būtumėte tuo pripildyti. Dievas ten sutvėrė vietą, kad joje Pats apsigyventų. Dievas nori, kad jūs būtumėte pripildyti Juo.

Kas nutinka, kai jūs tampate pripildytas Dievu? Kai esate pripildytas Dievu, jūs esate pripildytas Šventąja Dvasia, jūs esate pripildytas jėga, jūs esate pripildytas meile, džiaugsmu, ramybe, ilgu pakantumu, gerumu, romumu, švelnumu, šlovinimu. Jūs esate pripildytas džiaugsmu.

Dovydas pasakė: „Mano taurė liejasi per kraštus“. Ir jeigu Dovydas turėjo taurę, kuri liejosi per kraštus, kai dar nebuvo atėjusi Šventoji Dvasia, kaip tai turėtų būti dabar?

Jūs esate kažkuo pripildytas. Ir kai jūs esate pripildyti žmogaus supratimais, jeigu esate pripildyti „bažnytiškumu“, jeigu esate pripildyti religija, tuomet jūs tik statote sau Babiloną, kuris turės sugriūti. Jeigu jūs pripildote save šiuolaikišku pasauliu, jeigu pripildote save geismu, jeigu pripildote save išdidumu, jeigu pripildote save savo denominacija – esate prarastas. Yra tik vienas būdas išlikti; tai yra patalpinti tikrąjį dalyką ten, kur Dievas sukūrė tą erdvę jūsų širdyje, kad būtų kažkuo pripildyta, ir tai turi būti Šventoji Dvasia. [Tuščia vieta garsajuostėje – Red.]

37 Vieną dieną mokiniai pasakė: „Ar tu šiuo laiku atstatysi Karalystę?“.

Jis pasakė: „Ne jums yra skirta žinoti valandą, kurią Tėvas paskyrė Savo prote. Bet jūs būsite pripildyti Šventąja Dvasia, tada jūs būsite (ne iki to), tada jūs būsite Mano liudytojai Jeruzalėje, Judėjoje, Samarijoje ir iki tolimiausių pasaulio kraštų“.

38 Mano myli draugai, ar galėčiau jums šį vakarą tai pasakyti? Dievas nori, kad mes būtume viena, bet Jis nori, kad mes būtume viena ne po žmogiškos galvos kvailyste, bet Jis nori, kad mes būtume viena, susivieniję po šventu Dievu. Susivieniję kaip vienas asmuo, vienas vyras, viena moteris, viena bažnyčia, viena tauta, vienas požiūris, vienas tikslas, vienas motyvas, vienas siekinys – tai yra Jėzus Kristus. Vienas dalykas – tarnauti Jam, viena meilė – Dievo meilė, viena brolybė, žmonių brolybė, vienas Šventosios Dvasios bendravimas – tada mes būsimė susivieniję.

Štai ką Dievas šiandien stato nežiūrint į tai, ką daro velnias. Jis stato bokštą ir tas bokštas susideda iš susivienijusių žmonių, iš metodistų, baptistų, presbiterijonų, sekmininkų, nazarėnų, šventumo piligrimų. Jis yra sudarytas iš visų iš naujo atgimusių žmonių, kurie savo

širdyje turi krikštą Šventąja Dvasia, užpildantį tą mažą erdvę ir žvelgiantį tiesiai į Dievą, kad gautų išlaisvinimą.

39 Mes esame susivieniję kaip vienas. Tuomet mes daugiau nebesiginčijame. Mes daugiau nesipyksime. Mes elgsimės kaip vyrai. Mes rengsimės kaip vyrai. Mes rengsimė kaip moterys. Dievo sūnūs ir dukterys, mūsų charakteris, mūsų elgesys, mūsų tikėjimas tai įrodys. Kai Dievas ką nors pasakys, mes tam pasakysime „amen“. Jeigu Biblija mums sako, kad turime padaryti tam tikrus dalykus, mes juos padarysime. Mes nesiginčysime atsikalbinėdami; mes tiesiog eisime ir padarysime tai. Štai po kuo Dievas nori, kad mes susivienytume. O, kaip mums derėtų elgtis šioje dabartinėje dienoje.

40 Čia, ne taip seniai Sauflande, anksčiau jie juodaodžius laikė vergais. Ir afrikiečiai, būrai [olandų kolonistai pietų Afrikoje – Vert.] nuvyko į Afriką, nusipirko tuos vergus, ar paėmė į nelaisvę ir atsivežė juos čia ir pardavė juos pietuose gyvenantiems žmonėms kaip vergus. Ir jie tiesiog pardavinėjo juos kaip jūs parduotumėte savo automobilį. Tai niekada nebuvo teisinga. Ir jie... jie pardavinėjo juos ten kaip vergus. Ir jie buvo liūdni. Jie turėdavo juos plakti ir priversti dirbti, nes jie buvo liūdni.

Jie vaikščiojo ir... brokeriai... ir nusipirkdavo... žmogų taip, kaip kad jūs nuvyktumėte į naudotų automobilių pardavimo aikštelę ir nusipirtumėte naudotą automobilį. O, tai buvo neteisinga. Ir tuomet jis nusipirkdavo juos, nusipirkdavo keturis ar penkis už tam tikrą kainą ir paimdavo juos, ir parduodavo kitam žmogui už kitokią kainą... Pirkdavo stambius, augalotus, sveikus, suvesdavo tuos stambius vyrus su stambiomis moterimis tam, kad pagimdytų stambesnius, labiau augalotus vergus, kaip kokius gyvūnus...

Vieną dieną brokeris atvyko prie senosios plantacijos ir jis pasakė: „Norėčiau sužinoti, kiek vergų turite pardavimui“.

Jis atsakė: „O, na greičiausiai kelis“.

Pasakė: „Norėčiau juos apžiūrėti“.

Pasakė: „Prašom“.

41 Ir jis nuėjo į plantaciją ir pradėjo žvalgytis. Ir jis pastebėjo kaip jie ant jų šaukė, koneveikė juos, nes jie buvo liūdni. Jie juk niekada negrįš į savo namus. Mama ten buvo; Tėvelis ten buvo; galbūt kūdikis ten buvo, vyras ten buvo. Jie daugiau niekada jų nepamatys. Jie buvo ten kaip vergai; jeigu jie mirtų ten ant žemės, juos ten vietoj ir palaidotų. Jie buvo liūdni.

Tačiau šis vergų pirkėjas pastebėjo vieną jaunuolį. Jiems nereikėjo jo plakti. Jis buvo išsitiesęs ir jo smakras buvo iškeltas, tiesiog jis tą akimirką vienareikšmiškai buvo kitoks. Ir vergų pirkėjas pasakė savininkui, jis tarė: „Aš norėčiau nusipirkti štai šį vergą“.

O, pasakė jis: „Bet jis nėra parduodamas“.

Jis pasakė: „Jis labai skiriasi nuo kitų“.

Pasakė: „Aš pastebėjau tai“.

Pasakė: „Tiesiog... tiesiog įvardink savo kainą, kiek už jį nori“.

Jis pasakė: „Aš juk sakiau jums, jis nėra parduodamas“.

Jis pasakė: „Ar jis yra visų kitų bosas?“.

Pasakė: „Ne, jis yra tik vergas“.

Jis pasakė: „Ar jūs maitinate jį kitaip nei tuos kitus?“.

Pasakė: „Ne, jie visi kartu valgo galeroje“.

O, pasakė jis: „Kodėl jis taip stipriai skiriasi nuo kitų vergų?“.

Jis pasakė: „Ar žinai?“. Jis pasakė: „Kadaise man pačiam kilo toks klausimas, kol galiausiai aš išsiaiškinau“. Pasakė: „Aš sužinojau, kad tėvynėje Afrikoje, jo tėvas buvo genties karalius“. Ir pasakė: „Nors čia jis yra svetimšalis ir yra toli nuo namų, bet jis vistiek savo širdyje žino, kad yra karaliaus sūnus. Ir jis elgiasi kaip karaliaus sūnus“.

42 Ką mes turėtume daryti? Kaip mes turėtume elgtis? Koks turėtų būti mūsų elgesys? Kaip Karaliaus sūnūs ir dukterys mes turėtume rengtis, elgtis, gyventi, kalbėti, liūdyti kaip Dievo sūnūs ir dukterys. Nors esame svetimšaliai, esame svetimijoje šalyje žūstančio pasaulio tarpe, bet vistiek mes esame Karaliaus sūnūs ir dukterys, Jehova Dievo. Mums derėtų sutikti su Jo Žodžiu. Mums derėtų pasakyti: „Amen“ Jo Dvasiai. Mums derėtų susivienyti kartu kaip broliams ir seserims, ir elgtis kaip karaliaus sūnūs ir dukterims.

O, tai bent. Baptistui tai yra kaip ir sudėtinga. Bet dabar aš jaučiuosi labai religingai. Aš manau, kad aš beveik galėčiau pradėti šaukti. Jei galvojate, kad jie nešaukia, jums reikėtų kartais pabūti šalia manęs. O, aš gerai jaučiuosi, nes aš žinau, jog gyvojo Dievo Dvasia yra čia. Aš ką tik pamačiau kaip kažkas įvyko ir tai uždegė mano siela ugnimi. O, tebūna palaimintas Jo Vardas.

Vieną iš šių dienų Dievas turės susivienijusią Bažnyčią. Tai nėra labai toli už kalnų. Mes būsime viena. Mūsų tikslas bus vienas. Kaip didingoji šventykla, kai ji buvo statoma ten nesigirdėjo pjūklo garso, arba kūjo garso keturiasdešimt metų.

43 Dievas išima juos iš metodistų, baptistų, presbiterijonų – visi neįprastai atrodantys luitai, bet vieną iš šių dienų Šventoji Dvasia ateis, tas Kertinis Akmuo ir pastatas bus kartu sujungtas be murmėjimo, vieną iš šių dienų. Tiksliai taip.

Akmuo, kuris buvo atmestas yra Vyriausiasis Kertinis Akmuo. Jūs, šių denominacijų statytojai, nepamirškite to. Atmestasis Akmuo yra Vyriausiasis Kertinis Akmuo. Jis yra čia šį vakarą. Aš tikiu Juo.

44 O, kaip nuostabu. Kaip šlovinga. Aš žinau, kad Jis yra čia. O, norėčiau, kad ir jūs galėtume tai pajauti. Aš žinau, kad galvojate, jog aš esu... Galbūt aš atrodau kvailai, bet toks nesu. Galbūt aš... Galbūt jums atrodo, kad aš nežinau, kur esu, bet aš žinau. O, tai yra gyvojo Dievo Dvasia. Aš tiesiog daugiau negaliu pamokslauti. Čia tiesiog kažkas yra, ant

manęs tiesiog nužengė šlovės džiaugsmas. Su manimi anksčiau nėra taip atsitikę tokiu būdu. Čia yra kažkas...

Aš žinau, kad laikas artėja. Artėja kažkas, kas turės įvykti. Aš matau tai artimoje ateityje, gyvojo Dievo Dvasia naujai nužengs ant Savo Bažnyčios, ten kažkas turės įvykti. Aš girdžiu garsą šilkmedžio krūmuose.

45 Kažkas tik ką prakalbo mano širdžiai ir pasakė: „Nebijok, pamokslininke. Viena dieną jie bus viena. Jie patikės“. Galbūt prireiks persekiojimo ir kitų dalykų, kad būtume suvaryti kartu, bet Dievas surinks Savo Bažnyčią kartu taip užtikrintai kaip kad aš stoviu prie šios sakyklos, bus po vienu, tai yra Kristumi. Kristus bus Galva. Jokia denominacija nebus galva. Kristus bus kiekvieno tikinčiojo Galva. Aleliuja.

Neišsigąskite žodžio „aleliuja“. „Aleliuja“ reiškia „šlovė mūsų Dievui“. Jis vertas kiekvieno gyriaus, kurį mes galime Jam duoti. Taip, pone.

Čia prieš kažkiek laiko aš pamokslavau ir prie manęs priėjo ponias ir ji tarė: „Broli Branhamai...“. Ji priklausė vienam religiniam kultui. Ir ji pasakė: „Yra tik vienas dalykas susijęs su tavo pamokslavimu, kuris man nepatinka“.

O, pasakiau aš: „Turėtų būti gerokai daugiau, ponias“.

Ji pasakė: „Bet tik vienas dalykas, jūs per daug giriate Jėzų“.

O, pasakiau aš: „Ponias, aš neužtektinai Jį giriu. Jeigu turėčiau dešimt tūkstančių milijonų liežuvių, aš negalėčiau Jo užtektinai pašlovinti. Jis yra toks realus“.

Ji pasakė: „Bet jūs stengiasi padaryti Jį Dievišku“.

Aš pasakiau: „Jis yra Dieviškas“.

Ji pasakė: „Jis buvo tik pranašas“.

Aš pasakiau: „Jeigu jis buvo tik pranašas, tuomet Jis buvo didžiausias apgavikas. Bet Jis buvo daugiau nei pranašas. Jis buvo pranašų Dievas“.

46 Ji pasakė: „Jūs bandote padaryti Jį Dievišku“. Pasakė: „Jūs pasakėte, kad buvote fundamentalistas“.

Aš pasakiau: „Aš toks esu“.

Ji pasakė: „Jeigu aš jums įrodysiu pagal Bibliją, kad Jis buvo tik žmogus, ar jūs priimsite tai?“.

Aš pasakiau: „Jeigu Biblijoje bus taip pasakyta“.

Ji pasakė: „Švento Jono 11...“. Ji pasakė: „Biblijoje pasakyta, kad kai Jėzus atėjo prie Lozorius kapo, Biblijoje pasakyta, kad Jis verkė“.

Aš pasakiau: „Ir tokia yra jūsų Rašto vieta?“.

Ji pasakė: „Tikrai taip, šį. Jis negalėjo būti Dieviškas ir verkti“.

Aš pasakiau: „Ponia, jūsų argumentas yra silpnesnis nei sultinys išvirtas iš vištos šešėlio, kuri padvėšė iš bado“. Aš pasakiau: „Tai neturi... tai Dievo neliečia“.

47 Aš pasakiau: „Jums nepavyko pamatyti, kad kai Jis atėjo prie Lozorius kapo, taip, Jis verkė“. Tai buvo verkiantis žmogus, bet kai Jis ištiesė tuos nedidelius pečius, tarė: 'Lozoriau, išėik', ir žmogus, kuris buvo miręs tris dienas... Sugedimas atpažino savo Šeiminką, ir dvasia atpažino savo Šeiminką. Ir žmogus, kuris buvo miręs keturias dienas atsistojo ant savo kojų. Tai buvo daugiau nei žmogus. Tai buvo Dievas kalbantis per Žmogų. Jis buvo ir Dievas, ir žmogus“. Teisingai.

Kai Jis nusileido nuo kalno tą vakarą, alkanas, ieškodamas ant krūmo tikėdamasis surasti kažką valgomo, tai buvo alkanas žmogus. Bet kai Jis paėmė penkis kepalėlius ir dvi žuveles, ir pamaitino penkis tūkstančius, tai buvo daugiau nei žmogus. Taip, tai buvo.

48 Jis buvo žmogus, kai tą vakarą Jis buvo jūroje, kai Jis buvo toks pavargęs ir dorybė išėjo iš Jo po visos dienos ligonių gydymo ir regėjimų; Jis buvo pavargęs žmogus, gulėjo ten taip, kad net bangos negalėjo jo pažadinti, kai dešimt tūkstančių jūros velnių prisiekė, kad jie paskandins Jį, kol Jis miega. Jis buvo žmogus, kai buvo pavargęs ir miegojo, bet kai Jis uždėjo tą koją ant valtės krašto, pažvelgė aukštyn ir tarė: „Nutilk, būk rami,“ – ir vėjai, ir bangos Jam pakluso, tai buvo daugiau nei žmogus. Žinoma Jis buvo.

49 Aš noriu susivienyti po Jo jėga. Aš noriu susivienyti su jumis vyrais ir moterimis, šį vakarą po Jo jėga. Ant kryžiaus Jis sušuko: „Tėve, kodėl Tu Mane apleidai?“. Jis numirė kaip žmogus. Bet Velykų rytą, kai Jis nuplėšė romėnišką antspaudą ir nuritino akmenį, ir prisikėlė su triumfu, Jis įrodė, kad buvo Dievas. Jis sujaudino širdis. Jis atrodė kaip Dievas. Jis elgiasi kaip Dievas. Jis yra Dievas. Tai tiesa.

Akivaizdu, kodėl poetas pasakė: „Gyvendamas Jis mane mylėjo; mirdamas Jis mane išgelbėjo; palaidotas Jis toli nunešė mane nuodėmes; prisikeldamas Jis išteisino padarymas laisvu amžinai; vieną dieną Jis sugrįžta. O, šlovinga diena!“. Tai tiesa.

50 Akivaizdu, kodėl akla Fani Krosbi galėjo pasakyti: „Nepraeik pro mane, o švelnus Gelbėtojai. Išgirsk mano nuolankų šauksmą; kol kitus Tu kvieti, nepraeik pro mane. Tu esi visos mano paguodos versmė, brangesnis man už gyvybę, ką be Tavęs aš žemėje daugiau turiu? Ar ką Danguje, jei ne Tave?“. Tai tiesa.

„Ant šios uolos Aš pastatysiu Savo Bažnyčią. Aš suvienysiu Savo Bažnyčia kartu, Šventosios Dvasios valdžioje, ir visi pragaro vartai negalės To nugalėti“. Tikrai taip. Amen. Štai po Kuo aš noriu susivienyti, po Šventosios Dvasios vadovavimu ir jėga, kad būtų paliudytas kiekvienas Dievo Žodis, kad Tai yra tiesa. Amen.

Aš tikiu, kad dabar pat Dievas galėtų „įelektrinti“ čia esančius žmones, išgydymo tarnavimui taip, kaip jums dar niekada neteko matyti, jeigu mes tik tuo patikėsime. Aš tikiu, kad Jo Akivaizda yra čia. Karalius, čia yra Karaliaus šauksmas.

51 Daugelis iš jūsų denominacinių pamokslininkų, į šią grupę, kuri šaukia ir rėkauja, žvelgiate iš viršaus ir jūs turite tokį patį supratimą, kokį Balaamas turėjo. Jie pasielgė neteisingai; tai tiesa. Taip pat ir jūs, bet jūs pabėgote ir paslėpėte savo neteisybę. Tai tiesa.

Jūs pasakysite: „O, tas sekmininkų pamokslininkas pabėgo su kito vyro žmona“. Taip pasielgė baptistai ir presbiterijonai. Bet jūsų įsipareigojimas yra užfiksuotas ant dokumento. Kai kurių žmonių nuodėmės eina jų priekyje, žinote, kai kuriuos, seka iš paskos. Duok man vieningą Šventosios Dvasios jėgą ir patrauk visą kitą.

Aš sutinku su Edžiu Peronetu, kai jis pasakė: „Visi pakluskite Jėzaus Vardo jėgai! Tegul angelai išsitiesę krenta; atneškite karališką karūną ir karūnuokite Jį visų Viešpačiu“. Amen. Tikrai taip. Štai taip.

52 Štai taip, broliai: susivieniję po viena galva – Dievo, viena valdžia – Šventosios Dvasios, vienas tikslas – Dievo Karalystė. Tai yra Jis. O, kaip šlovinga. Kaip aš norėčiau Jį pamatyti. Jo didžiosios jėgos dabar yra čia. Aš net nekviessiu sustoti į maldos eilę. Dievas pašauks jus nuo šios pakylos. Aš tikiu, kad stovykloje yra Karalius.

Balaamas žiūrėjo į moralę. Jam nepavyko pamatyti varinės gyvatės ir uolos į kurią buvo suduota. Štai tokia yra šiandieninių bažnyčių problema. Jie yra kietasprandžiai, neapipjaustyti širdyje ir ausyse. Jiems nepavyksta pamatyti, kad Šventoji Dvasia eina Bažnyčios priekyje. Ten kur yra Dievas, vyksta antgamtiniai ženklai.

Kristus, Bažnyčios galva šį vakarą nori suvienyti mus kartu kaip vieną širdį, vienam tikslui. Visi jūs baptistai, metodistai, presbiterijonai, sekmininkai, mums derėtų kartu susivienyti kaip vienai širdžiai, vienam asmeniui, po vienu Karaliumi – Dievu, vienoje valdoje – danguje. Visa gyvojo Dievo Bažnyčia, presbiterijonai, menonitai, kas jūs bebūtumėte, Dievas to nori iš mūsų. Jis yra čia; Jo Dvasia yra čia. Tegul Jis šį vakarą įrodys, kad aš pasakiau jums tiesą.

53 Kiek čia yra sergančių žmonių, pakelkite savo ranką. Gerai, tikėkite. Tik tikėkite. Tikėkite, kad Karalius yra stovykloje. Tikėkite, kad vinių randus turintis Kristus, Jo Dvasia yra stovykloje. Leiskite Jam įeiti į tą jūsų mažą kambarėlį, į kurį Jis nori įeiti. Leiskite Jam įeiti vidun ir pasakyti: „Aš esu Karalius. Daugiau nekreipk jokio dėmesio į tai, ką sako vyskupas. Aš esu Karalius. Aš esu Karalius. Tu, tikėk Mano Žodžiu. Aš esu tas pats Karalius, kuris vaikščiojo Galilėjoje“.

„Ar Tu esi žydų Karalius?“

Jis pasakė: „Tu taip pasakei“.

54 Dabar tikėkite, visi jūs, kurie sergate. Pradėkime nuo šios pusės. Dalis jūsų čia, sergantys žmonės, ar jūs tikite Dievu? Ar jūs tikite, kad Jėzus prisikėlė iš numirusių? Dabar turėkite tikėjimą; tikėkite.

O kaip yra su šia ponia sėdinčia tenai, kurios galva palenkta, eilės gale? Ar jūs turite maldos kortelę, ponias? Neturite? Ar tikite Dievu? Ar jūs tikite, kad Jis yra Karalius? Ar jūs tikite, kad aš atstovauju Jį kaip tarnas, taip pat, kaip šie vyrai, šie pamokslininkai ir panašiai?

55 Aš nesu pamokslininkas, toks, koks pamokslininkas turėtų būti, išsilavinęs žmogus. Bet aš nutuokiu apie ką kalbu. Aš įgijau tik septynių klasių išsilavinimą, bet aš perskaičiau visas septintos klasės knygas. Suprantate? Galbūt aš nežinau Jo Knygos labai gerai, bet aš labai gerai pažįstu Autorių. Tai svarbiausia. Jeigu aš pažįstu Autorių, Jis apreikš Savo Knygą.

Jūs neturite maldos kortelės, ar taip sakėte? Ar jūs tikite, kad Dievas galėtų man pasakyti, kokia yra jūsų problema, jeigu patikėsite, kad tai bus prisikėlęs Jėzus? Jeigu tikite tuo, ta moteriška problema daugiau niekada jūsų nevargins. Ar jūs tikite tuo? Priimkite tai, pakelkite savo ranką.

Tai jūsų vyras, kuris stovi jums už nugaros. Tai tiesa. Jūs esate vyras ir žmona. Aš jūsų nepažįstu, niekada nesu jūsų matęs. Jeigu tai yra tiesa, pakelkite savo ranką, pone. Ar tikite Dievu? Ar tikite, kad tai ką jums pasakysiu yra tiesa? Jūs turite skrandžio problemą. Jeigu tai tiesa, iškelkite savo rankas ir pamojuokite jomis, dabar jūs abu, jeigu tai yra tiesa.

56 Kas tai? Karalius yra stovykloje. Kodėl? Jis pasakė: „Šiuos dalykus, kuriuos Aš darau, jūs taip pat darysite“. O kaip yra su jumis? Ar jūs tikite? Štai ten balkonuose, ar jūs tikite, kas nors iš jūsų? Turėkite tikėjimą Dievu.

O kaip yra su tuo vyru sėdinčiu ten, kurio marškinių kaklas yra atsegtas, štai ten aukštai, eilėje. Ar jūs tikite, pone? Taip, pone. Jūs buvote atlošęs savo galvą, šlovinote Dievą. Man jūs atrodote kaip garbingas vyras. Aš pažiūrėsiu, ar Dievas prakalbės. Jūs būsite teisėjas. Jūs esate... Jūs meldžiatės dėl problemos, esančios jūsų nosyje. Jūsų nosyje yra auglys. Jeigu tai yra tiesa, pakelkite ranką. Ar jūs manęs nepažįstate? Pamojuokite ranka. Gerai. Dabar eikite ir būkite išgydytas.

Ką jūs pagalvojote, ten šalia jo sėdintis tarnautojau? Aš mačiau kaip jūs taip įdėmiai jį stebėjote. Tada jūs palenkėte savo galvą, kad pasimelstumėte. Ar aš jums esu nepažįstamas, šalia jo sėdintis vyre? Gerai. Sėdite iš karto štai ten, antroje eilėje, jūs norite maldos ne už save. Jūs norite maldos už kažką kitą. To žmogaus čia nėra. Ar jūs tikite, kad Dievas man pasakys, kas jis yra?

Ar jūs patikėsite, kad Karalius buvo stovykloje, kad tai bus Jis, prie kurio drabužio buvo prisiliesta. Jūs prie kažko prisiliečiate, jūs žinote tai. Jūs meldžiatės už savo žmoną. Ir jūsų žmona turi aukštą kraujo spaudimą. Tai yra visiškai teisinga. Jeigu tai yra tiesa, pakelkite ranką. Gerai. Priimkite tai. Patikėkite tuo.

57 „Jeigu gali patikėti, gali turėti tai, ko prašai“. O, kaip nuostabu. Visi jūs čia esantys, kur bebūtumėte, pradėkite dabar tikėti. Karalius yra stovykloje, Dievo Dvasia. Aš galiu kalbėti tik kai Jis man parodo, tikrai taip. „Jeigu gali patikėti, – pasakė Jėzus, – viskas yra įmanoma“.

Taigi, kas pasakyta Biblijoje? Moteris prisilietė prie Jo drabužio. Ji nuėjo ir pasakė kitiems: „Prisilieskite prie Jo drabužio“. Jis atsigręžė ir pamatė, kas ji buvo. Jis nežinojo, kas ji buvo, bet Jis žinojo, kokia buvo jos problema ir pasakė jai, kad ji buvo išgydyta. Biblijoje pasakyta:

„Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius“. Jeigu galite patikėti. Jeigu galite patikėti... Jis iš tiesų yra didis AŠ ESU.

58 Ten yra žemo ūgio vyras, kuris kasosi sau ausį ten, žiūri į mane. Kaip jūs galvojate, pone? Ar jūs tikite? Ar jūs tikite, kad aš esu Jo tarnas? Virš jūsų kybo Šviesa, pone. Jeigu Dievas apreikš man jūsų problemą, ar jūs patikėsite, kad aš esu Jo tarnas? Atsistokite ant kojų. Jūs...

Gerai, jums nebus sunku manęs minutėlę pasiklausyti? Nebent jeigu jūs sunkiai girdite... Ar jūs dabar mane girdite? Jūs taip pat sergate astma, ar ne, kosėjate (O, o...), jūsų širdis stipriai plaka. Jūs nesate iš šio miesto. Jūs nesate iš čia. Jūs nesate iš šio miesto. Jūs esate iš kito miesto. Tai tiesa. Ar jūs tikite kad Dievas jus išgydys? Ar jūs tikite kad Dievas jus išgydys? Ateikite čia.

59 Palenkite savo galvas. Amžinasis ir palaimintasis Dieve, mes neprašome stebuklą. Mes prašome pasigailėjimo. Suteik šiam vyrui gailestingumą. Patrauk nuo jo priešą. Patrauk nuo jo kurtumo dvasią tam, kad jis galėtų girdėti Dievo šlovei, Jėzaus Vardu. Visų galvos palenktos.

Kiek laiko jūs sergate? Ar jūs tikite, kad Dievas gali išgydyti ir padaryti jus sveiką? Jis jau tai padarė. Aš labai tyliai kalbu. Taigi, dabar jūs esate sveikas. Taigi, aš noriu, kad jūs sugrįžtumėte į Frankliną, Ohajuje, ten, iš kur atvykote ir, pone Veslėjau Mileri, štai kas jūs esate, iš Franklino, Ohajuje, sugrįžkite atgal. Klausau jums sugrįžo; jūs sveikas. Jūsų astmos nebėra. Eikite, dabar džiaukitės ir būkite laimingas. Telaimina jus Dievas. Jis gali girdėti šnabždesį.

60 O, kaip didinga... Ką jūs galvojate, sėdinti ten šalia jo? Ar jūs tikite visa savo širdimi? Taip, jūs turite problemą su inkstais ir taip pat problemą su širdimi. Jūs taip pat esate iš Franklino. Gerai, ponias Beiker, atsistokite ant kojų ir būkite sveika Viešpaties Jėzaus Vardu.

Jeigu galite patikėti, viskas yra įmanoma. Ar jūs tikite? Turėkite tikėjimą Dievu. Jis yra čia. Jis yra nuostabus. Jis yra didis. Jis yra galingas.

Aš matau gale sėdinčią moterį, kuri laiko iškėlusį skepetaitę, žiūri link šios pusės. Virš moters yra Šviesa. Ar jūs tikite, ponias? Ar jūs manęs nepažįstate? Jūs turite tulžies pūslės problemą. Tai tiesa. Jūs taip pat nesate iš šio miesto. Jūs esate iš vietos vadinamos Hamiltonu, Ohajuje. Jūsų vardas yra ponias Henderson. Jeigu tai tiesa, atsistokite ant kojų. Taigi, sugrįžkite namo ir būkite sveika Jėzaus Kristaus Vardu.

Turėkite tikėjimą Dievu. Ką jūs pagalvojote, žemo ūgio ponias sėdinti už jos, patrynėte savo nosį skepetaitę, verkdamas? Ar jūs tikite Dievu? Tikite? Tuomet jūs prie kažko prisilietėte. Ar jūs turite savo maldos kortelę? Ne. Jums nereikia jos. Ar jūs tikite, kad jūsų žarnyno problema dėl kurios kentėjote, jus paliko? Jei tikite, pamojuokite pirmyn ir atgal savo ranka. Gerai, tuomet jūs galite eiti ir būti sveika.

Aš metu jums iššūkį patikėti. Aleliuja. Jeigu gali patikėti...

61 Ką jūs galvojate, sėdinti ten, palingavote savo galva kaip tik tada į mane žiūrėdama, skepetaitė jūsų... Jūs turite problemą su širdimi, ar ne? Jūs esate iš Lebanono, Ohajuje. Marija, jeigu galite patikėti, galite sugrįžti ir būti sveika. Atsistokite ant kojų, Marija, ir pasakykite žmonėms, kas jūs esate. Gerai. Telaimina jus Dievas.

Pasakykime: „Tebūna šlovė Dievui,“ – jeigu jūs tuo tikite.

Čia sėdinti ponija, štai čia, jūs turite problemą su nervais, sėdite čia, braukiate ašaras. Ar jūs tikite, kad Dievas išgydys jūsų nervingumą, neaukšto ūgio, smulkaus sudėjimo moteris? Jeigu galite patikėti, galite tai turėti.

Uždėkite ant ponios ranką, šalia jos ten sėdintis, kol Šventoji Dvasia yra šalia jos ten. Ji kenčia dėl diabeto. Tai tiesa, ponija. Pakelkite savo ranką, jeigu taip yra. Pakelkite... Tai tiesa. Ar jūs tikite?

62 Ką jūs galvojate, sėdinti šalia jos taip pat. Ar jūs tikite, visa savo širdimi? Jūs turite problemą su kepenimis ir nervais, ponija dėvinti baltą paltą. Ar jūs tikite, kad Dievas jus išgydys? Pakelkite savo ranką ir jūs galite tai priimti. Vykite namo.

Aleliuja. Karalius yra stovykloje. Koks Karalius? Karalius Jėzus.

Pačiame gale, keliomis eilėmis atgal, ten sėdi žemo ūgio ponija, sėdi maždaug už trijų, sėdi už dviejų, tų tamsiaodžių ponijų. Jūs turite problemą su sinusais, ponija. Ar jūs tikite, kad Dievas jus išgydys?

63 Tamsiaodė ponija sėdinti ten šalia jos turi varikozines venas. Ar jūs tikite kad Jėzus Kristus jus išgydys, tamsiaodė ponija? Jeigu tikite, jūs galite tai turėti. Jeigu galite patikėti.

Tamsiaodė ponija sėdinti šalia jūsų ten turi problemą su skrandžiu, ar ne... Ten gale, ar matote su kuo aš kalbu, su ta Šviesa? Jeigu galite patikėti, jūs galite tai turėti. Aš metu kiekvienam čia esančiam žmogui iššūkį tuo patikėti.

64 Kokie mes esame? Susivieniję vienoje didingoje Karaliaus valdžioje, kuris yra Kristaus. Kristus yra čia. O, tai bent. Tą mažą širdelę esančią jumyse, tą mažą dalyką, kuris ten plaka, kuriame yra visokiausi prietarai ir abejonės, įvairiausios baimės, kas iš jūsų norėtų suvienyti tą širdį šį vakarą su Kristumi, pakelkite savo ranką. Amen. Kas iš jūsų nori, kad visas pasaulietiškas būtų išimtas iš jūsų širdies, visa nuodėmė išimta iš jūsų širdies, visas netikėjimas išimtas iš jūsų širdies, ir jūs norite išimti visas denominacijas ir religijas iš savo širdies tam, kad galėtumėte susivienyti su Kristumi? Tebūna padėka gyvajam Dievui. Tuomet atsistokite ant kojų. Amen.

65 Tik minutėlę. Aš kažką pamačiau. Ponija, jūs tuomet atsistojote ant kojų. Ar jūs tikite, kad aš esu Dievo pranašas? Jūsų problema yra jūsų šone, ar ne? Tai jūsų vyras, kuris sėdi ten ant tų neštuvų. Pone, ten gulėdamas jūs mirsite. Tai vėžys; jis žudo jus. Ar jūs tikite, kad aš esu Dievo tarnas? Ar jūs priimsite mano, kaip Dievo tarno, žodį? Imkite savo neštuvą ir eikite namo, ir būkite sveikas Viešpaties Jėzaus Vardu. Viešpats, Karalius yra stovykloje. Gerai.

Jėzus Kristus... O kaip yra su visais likusiais? Kame jis susivienijo? Dievo meilės jėgoje. Pažiūrėkite kaip jis laksto ir šlovina, šokinėja ir šlovina Dievą. Karalius yra Savo šlovėje. Aleliuja. Visi likusieji atsistokite ant kojų. Atiduokite Dievui šlovę...?...

Pamokslas išverstas: 08-09-2019

Igarsintas pamokslas: <https://youtu.be/iHSUUpzXvDg>